

"СВ. ПЕТКА" ВО РОГДАЕЛ

ЗА ВЕЛИГДЕН БЕЗ СВЕШТЕНИК

Глас на јавноста
Тисма

Гордоста на генерации верници и неодминливото катче на илјадници Македонци од Сиднеј, па и пошироко, прекрасниот духовен храм "Света Петка" од Рогдаел, еве, за жал, уште еден Велигден останува без свештеник и во неа нема да се одржи свечена литургија на овој наш најголем верски празник.

Наместо големиот јубилеј - триесет години од постоењето на "Света Петка" - оваа 2007 година да го одбележуваме како што му доликува на ваков исклучително значаен македонски свет дом, кој со децении беше вистинска амбасада, своевидна ма-тица и средиште на многу иницијативи, предлози и значајни манифестации, кои нашироко во Нов Јужен Велс, па и во мултикултурната австралиска земја, ги афирмираат нашата Македонска православна црква, нашето македонско име и националните достоинства, ние сме сведоци на погром на нашата црковна општина. За жал, сведоци сме на обиди и на отворени атакувања за маргинализација, обезличување и финансиски колапс на една од најугледните, најмоќните и најбогатите цркви, која со години помагаше други цркви, го плаќаше разрезот на МПЦ, даруваше донации во разни хуманитарни цели.

Наместо да го надоградуваме овој наш храм, наместо да продолжиме со афирмативните исчекори на духовен, на културен, просветен и на национален план, и така уште посилено да ги шириме нашите духовности, углед, најразлични активности, наместо да градиме библиотеки, културно-информативни и младински катчиња на XXI век, ние на кое дереце сме? На делби, на обиди за разнебитување, на маратонски судски апсурдни процеси на кои не им се гледа крајот, на трагична ситуација. А, познато и признато е дека наши бележити успеси, кои го пронесоа името на "Света Петка" меѓу другите, беа море од мисии, собири, манифестации, свечености, гостувања. Кому му пречеше ова воздигнување и овој полет и ентузијазам на толку многу македонски народ во "Света Петка"?

Судските процеси подигнати од страна на владиката Петар се катастрофа. Нема победници и победени. Сите сме губитници. Губитник е македонскиот народ, верниците со двата милиона долари кои отидоа во ветар, отидоа по банкарски конта на адвокати и на судии. Тоа ли е решението? Тоа ли е иднината и на духовниот живот, и на градењето доверба и на борбата за единство на нашиот народ, кому му е преку глава од тие проклети делби и, кавги и негово разнебитување, не само од туѓинци, туку и од својот род.

Во настојувањето да се закопаат секирите (ако така можам да кажам и јас како верник и активист, кој се вклучува во обидите да се најде некакво прифатливо решение), за предолгиот спор и да запрат судските процеси, на 9 и на 14 февруари се одржаа две средби со владиката Петар и со дел од Управниот одбор на МПЦО "Света Петка". Иако некои од

Управата беа категорично против и не гледаа смисла на истите, па исти состаноци без ефект со Владиката, сепак превагна ставот, се доби зелено светло, дека е подобро да има дијалог, да се разговара и да се направи обид да се стават на маса проблемите, да се доближат ставовите, за да се дојде до разрешница на овој Гордиев јазол.

Нормално, првите прашања од наша страна до г. Петар, кој убаво нè прими беа: - кога ќе добиеме свештеник, со нагласка дека треба "Света Петка" да го има за Велигден, кога ќе запрат судските спорови и кој ќе ги плати скапите трошоци? И така ред до ред.

Одговорите од владиката беа познати и ставовите непроменети. За Велигден не можело да имаме поп во црквата бидејќи времето било кусо. Тоа е апсурд. Условите се - тој да ја осветел Црквата, да се сменела Управата, да се направел договор кај адвокат, да се вклучеле адвокатите од двете страни, да се свикало годишно собрание на кое ќе дојделе стотици, да се вратела "Света Петка" под трастот од 1992 година, да не се користеле средства од црквата за адвокати. И доколку сме се помиреле, тогаш сите трошоци да ги плати нашата црковна општина "Света Петка". На забелешките од присутните од Управниот одбор дека според Правилникот може секој да присуствува на годишното собрание, ама требало најмалку две години да работи, па потоа да може да биде избран. Владиката се спротивстави, кажувајќи дека според Правилникот на МПЦ од 1997 година, усвоен во Волонгонг, тука се проблемите и судовите. Демек не ги барал имотите, а требало да се почитуваат законите и да се знаело што е црква а што општина, бидејќи црквата била на Бога, а не на управа и владика. По овие веќе одамна познати ставови веднаш се виде дека со владиката се наоѓаме на различни и многу далечни стојалишта. Општо е познато дека доколку во нашите цркви немаше и други активности и други секции, групи, собири, свечености итн. кои го собираа македонскиот народ, тогаш досега којзнае и колку од тие цркви ќе останеа да живуркаат. Вака и возрасните, а особено младите доаѓаат во нив, катадневно таму циркулира живот, се случува нешто, се одржува виталноста на духовно-националниот дом.

По двете неуспешни средби со владиката, Управниот одбор на МПЦО "Света Петка" одржа два состанока и ги отфрли заклучоците со г. Петар. Сите предлози и заклучоци едногласно ги отфрлија и членовите на месечното редовно собрание на нашата црква, кое се одржа на 6 март. Значи, судските маратони продолжуваат. Парите летаат во ветер. До кога? До бесконечност ли?

Тодe Кабровски,
Австралија

НОВО ЦРКОВНО РАКОВОДСТВО ВО "СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ" ВО ЊУ ЏЕРСИ

На 24.2.2007 година во црковните простории на "Св. Кирил и Методиј" во Сидер Грив, Њу Џерси се одржа годишно собрание. На собранието присуствуваа делегати на членското собрание како и гости од македонската заедница. Со

молитва на протаставрофорот Слободан Петкоски беше почнат дневниот ред на собранието, кој едногласно беше прифатен со главните точки: усвојување на финансискиот извештај за минатите две години и избор на нов претседател и

управа. По усвојувањето на финансискиот извештај се премина на избор на претседател со други придружни членови.

За претседател беше избран Никола Милевски, потпретседатели Ѓорѓи Кондовски и Игор Секулоски, за благајник и заменик-благајник Панде Дамјаноски и Далибор Петкоски. За наредните две години контролната комисија ќе биде составена од: Хилда Кошотич, Боге Николоски и Драган Пауноски. Членови на управата се: Зоран Милевски, Звонко Вешков, Славко Маџиров, Џими Мартиноски, Киро Трајчески, Сашо Шамбевски, Роберт Кочоски, Јован Скепароски, Насте Јоси-

фоски, Олга Стоеска, Веселин Ерековчански, Ненси Мартиноска, Гоце Богдановски, Коста Ристевски, Кирил Анчески, Нада Богоевска, Ванчо Ефтимоски, Раде Кочишки, Валентин Милевски и Сузана Димовска.

Искрени честитки на комплетната црковна управа, со желба за уште пофундаментални успеси со гигантски дострели, зашто овој црковен храм налик на "Калишта" крај Струга, ги краси овие простори во САД, како единствен БОГО-СВОД во секој поглед, а во иднина ќе се слушне за уште пофрапантни успеси. Исто така, голема благодарност до претходната управа на чело со претседателот Наум Наумоски и другите членови за ваквиот рапиден од на нашето црковно православно поле.

Ламбе Мартиноски
САД

МАКЕДОНСКОТО ИМЕ ПРИЧИНА ЗА ГРЧКА НЕВОЕНА АГРЕСИЈА

Релацијата Македонија - Грција во поглед на името е грчка невоена агресија против Македонија, против Македонците како поединци, како народ. Не станува збор за "спор за името". Како што мојата Баница Леринска, Грција ја означиле за Веви, Забрдени за Лофи, така Република Македонија ја означиле за "Скопје". Збор е за насилство. Наше е што можеме да сториме против грчкото насилство и против грчкиот примитивизам. Да се ослободиме од примитивизмот. Јас не научив англиски јазик за да сторам повеќе. Имам други товари. Толку можам да сторам колку што направив. Некогашниот главен координатор за граѓанска мировна конференција во Охрид за весникот "Нова Македонија" од 23 октомври 1992 година изјави:

"Апсурдно е барањето за промена на името. Ако Грција сака да се врати на принципите на средниот век, нека се врати, но тоа нека не го бара од нас".

За истиот весник, во тоа време, Тадеуш Мазјовецки, своевременно пратеник на ОН за човекови права во поранешна Југославија, изјави: "Референцата ФИРОМ е варварски чин". Останува да си порачаме: Да се ослободиме од грчкиот варваризам.

Коле Мангов

Рубриците **ФОРУМ** и **ПИСМА** ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

